

Život Metodějův

Stalo se v ty dny, že Rostislav, kníže slovanské, se Svatoplukem vypravili poselství z Moravy k císaři Michalu, pravice toto: „Jsme Bohu díky zdraví. Přišlo k nám mnoho učitelů křesťanských z Vlach, z Řecka a z Němec, rozličně nás učíce. My Slované však jsme lid prostý a nemáme, kdo by nás vyučil pravdě a rozumně nám ji vyložil. Nuž tedy, pane, pošli takového muže, který nás uvede ve všelikou spravedlnost.“ Tehdy císař Michal řekl filosofu Konstantinovi: „Slyšíš, filosofe, co praví? Jiný toho nesvede, leda ty. Hle, tu máš hojné dary, vezmi si svého bratra opata Metoděje, a běž. Neb vy jste Soluňané a Soluňané všichni hovoří čistě slovansky.“ I neodvážili se odpírati ni Bohu ni císaři, podle slov svatého apoštola Petra, jenž dí: „Boha se bojte, císaře ctěte,“ ale vyslechnuvše tu velikou věc, jali se modliti i s jinými, kteří byli s nimi téhož ducha. A tehdy zjevil Bůh filosofovi slovanské písmo, a on ihned sestrojiv písmena a pořídív překlad, vydal se na cestu na Moravu, vzav s sebou Metoděje. Ten opět s pokorou se mu podroboval a jemu sloužil a s ním učil. A když uplynula tři léta, vrátili se z Moravy, vyučivše žáky.